

Kerék Rebeka: Narancsbontó

A pókjaim már láttak meztelenül
Amikor a fürdőben öltöztél
Elment az utolsó metrőd is
Hát van ilyen, maradtál
Narancsot kaptál reggelire
Belefúrtál az ujjaddal sárgán
Folyt ki a lé, a széthagyott héj
Rücskös bőr elhidegült negyvenes nők combjain.
Narancsbontó vagy ma tényleg
Hűvösen ébredtél
Szétszórtad a darabjaidat
Mindenhol – zokni talpára ragadt
Száras kis müzlidarabok. –
Fáztak az ujjaid kéken
Széthagyta a kis atkáidat
A szoba porszagú légkörében
Tüdőszűréssel viszem be magamba
Ami a lebenyeid simogatta
Ami belőled jött ki én lenyelem
Mint valami elbaszott szeretkezés.